

Un pressupost. Mentrestant: presó i exili

written by Ferran Pujol Benlloch | 29 de novembre de 2020

Ens deia l'actual gestor de la comunitat autònoma, Hble. Sr. Pere Aragonès, que l'objectiu d'Esquerra no ha variat, però que es veia amb l'obligació de gestionar un "mentrestant". Ens va enganyar, ja que és evident que l'objectiu ha canviat perquè les coses canvien quan canvia l'adjectiu, no el subjecte. Si canvia el subjecte no és un canvi, és que parlem d'una altra cosa, una substitució: cadira groga vs. cadira vermella. Això és un canvi en la cadira. Parlar de "butaca" o "cotxe" és una substitució.

Per tant, el subjecte "independència" és el mateix, però l'adjectiu polític sí que ha canviat: abans era "independència vital i primer" i ara és "independència desitjable i a l'horitzó". Per això l'objectiu d'Esquerra sí que ha canviat però no substituït, és a dir, poden ser considerats independentistes però ja no és el tret diferenciador ni característic d'Esquerra, ni tan sols la urgència. El canvi es produeix en el mateix moment que no restitueixen el seu propi Govern del 155, no investeixen el president Legítim i, tot i haver-se presentat a les eleccions amb el programa de trencament, restitució i fidelitat a la "legislació catalana", l'endemà mateix fan les actuacions pròpies de derrotats i rendits: es posen al costat de l'enemic i bloquegen la investidura i frenen la confrontació institucional que ens havia dut fins a l'1-0, amb presó i exili, cert, però que no havia acabat el pols encara, especialment, després d'haver tornat a guanyar l'independentisme en una campanya gens neta i molt desequilibrada per part espanyola i una participació rècord.

La segona part de la frase del Sr. Aragonès sobre el "mentrestant" també té trampa i, a més, té molta mala llet.

Primer, segons ells, el mentrestant hi ha govern a l'exili, a la presó, pendents de judicis uns i amb severes multes altres, ho posposen. Farem veure que no existeix. Per altra banda, el "mentrestant" que a un partit català li hauria de preocupar (a diferència d'un partit-sucursal) és que a Catalunya hi haguera president, pressupost i estabilitat parlamentària. I això no ho han defensat. Resulta que els rendits han optat per apuntalar primer el govern de Madrid, de procurar-li una investidura i, ara, aprovar-li un pressupost que permetrà assegurar la resta de legislatura espanyola perquè l'Estat pugui actuar "estabilitzadament" en judicis, càstigs i repressions a Catalunya. Aquesta és la mala llet.

Anem a la trampa. Home, dona, animal o cosa que hagi seguit mínimament la política espanyola sap que dins el règim comú financer i amb el cafè per a tots i totes, és impossible un finançament mínimament just per a Catalunya. Qui no recorda el Sr. Puigcercós, en època tripartit, tornant a Barcelona assegurant haver negociat el millor finançament de la història per a Catalunya a diferència de les engrunes que ens va portar el president Pujol? Deien d'aquella CiU "gestora del mentrestant" que tenia dues cares que eren vasos comunicants: els pressupostos per a Catalunya i les demandes puntuals de les "grans" empreses catalanes amb interès de ser tractades amb respecte i igualtat a Madrid. Estic segur que en les negociacions d'aquesta Esquerra aspirant a ser la versió 2.0 del pujolisme també deu haver-hi algun vas comunicant entre el pressupost de la Generalitat i alguna altra àrea que avui desconeixem.

Només així podem entendre el canvi que es produeix quan ERC parlava d'espoli (per tant, el Sr. Aragonès hauria d'haver dit: "hem retingut a Catalunya 2.300 milions de l'espoli total de 16.000"), a quan Esquerra parla de què Madrid ens donarà "més del que aportem en PIB" cosa que, com diuen al meu poble, "és de ben parit ser agraït" i, per tant, el Sr. Aragonès ens demana, implícitament, estar agraïts amb Madrid.

Mentrestant? Presó i exili. I com diuen-diuen-diuen, des de la presó es mana molt i es pot teledirigir un Govern (en canvi des de l'exili i com eurodiputat no es podia fer), doncs ja em diran quan tenen pressa per sortir. Jo, mentrestant, a casa i al costat del Govern legítim. Ja diran.